

Vznik stojatého vlnění

- interferencí protisměrných postupných vln z míst o souřadnicích x_1 a x_2 s fázemi

$$\varphi_1 = -\frac{\omega}{c}(x - x_1), \quad \varphi_2 = \frac{\omega}{c}(x - x_2)$$

$$x_k = \frac{x_1 + x_2}{2} - \frac{kc\pi}{\omega} = \bar{x} - \frac{k}{2}\lambda \quad \text{- rozepsat}$$

$\bar{x}$ - střední vzdálenost mezi oběma zdroji

- obě vlny budou mít stejné fáze v místech o souřadnicích x_k , daných podmínkou: $\varphi_1 = \varphi_2 + k \cdot 2\pi$, kde $k = 1, 2, 3, \dots$

Transformace souřadnic: $x_k = \frac{x_1 + x_2}{2} - \frac{kc\pi}{\omega} = \bar{x} - \frac{k}{2}\lambda$ - nový počátek

$$z = x - \bar{x}, \quad \delta_v = (x_2 - x_1)/2$$

$$x - x_1 = z + \frac{x_2 - x_1}{2} = z + \delta_v$$

$$x - x_2 = z + \frac{x_1 - x_2}{2} = z - \delta_v$$

$$\varphi_1 = -\frac{\omega}{c}(z + \delta_v), \quad \varphi_2 = \frac{\omega}{c}(z - \delta_v)$$

- rozepsat

$\varphi_1 = -\omega t_s - 2\pi \frac{z}{\lambda}$, $\varphi_2 = -\omega t_s + 2\pi \frac{z}{\lambda}$, kde $t_s = \delta_v/c$ - čas setkání se obou vln uprostřed intervalu (x_1, x_2)

Vznik stojatého vlnění

- obě protisměrné vlny lze pak zapsat:

Stejná amplituda protisměrných vln

$$u_1 = A \sin\left[\omega(t - t_s) - 2\pi \frac{z}{\lambda}\right]$$

$$u_2 = A \sin\left[\omega(t - t_s) + 2\pi \frac{z}{\lambda}\right]$$

- obě výchylky se liší znaménkem fáze

Složení obou vln:

$$u = u_1 + u_2 = 2A \cos 2\pi \frac{z}{\lambda} \sin \omega(t - t_s)$$

Z výsledné rovnice plyne: interferencí dvou postupných protiběžných vln vznikají harmonické kmity se stejnou fází, ale proměnlivou amplitudou $A_v = 2A \cos(2\pi z/\lambda)$, která závisí na souřadnici z , tj. vzdálenosti daného bodu od $\bar{x}$.

Největší výkmit $2A$ odpovídá místům s největší amplitudou A_v , tedy tam kde $\cos(2\pi z/\lambda)$ nabývá hodnot ± 1 , tj. pro $2\pi z/\lambda = 0, \pi, 2\pi, \dots$. Body s tímto maximálním výkmitem se nazývají kmitny. Uprostřed mezi kmitnami leží body v nichž je amplituda A_v nulová. Tyto body nazýváme uzly.

Animace

Souřadnice – kmitny: $z = \pm k\lambda/2$

Souřadnice – uzly: $z = \pm(2k+1)\lambda/4$

Stojaté podélné vlnění

Při postupném vlnění kmitají všechny body se stejným výkmitem, avšak různou fází, která se šíří fázovou rychlostí vlnění. Při stojatém vlnění kmitají všechny body se stejnou fází v bodech vzdálených od sebe o vlnovou délku a s opačnou fází v bodech vzdálených o půl vlny. Výkmit v případě stojatých vln je periodicky závislý na poloze bodu.

Stojaté vlny ve strunách

Obecně platí: Pokud se postupná vlna odráží na volném resp. pevném konci, odráží se se stejnou resp. opačnou fází a vznikající stojatá vlna má na tomto konci kmitnu resp. uzel

Struny: na obou koncích upevněná a napjatá vlákna z různých materiálů

- volné kmity struny jsou tlumené, harmonické a vznikají interferencí postupných vln odrážejících se od pevných okrajů struny

Okrajové podmínky: na obou koncích struny délky l jsou uzly: $n \frac{\lambda_n}{2} = l$

$n = 1, 2, 3, \dots$ udává základní ($n = 1$) resp. vyšší frekvenci kmitů (vyšší harmonickou)

Platí: $\lambda_n = \frac{c}{f_n} = \frac{2\pi c}{\omega_n}$, je tedy $\omega_n = \frac{2\pi c}{\lambda_n} = \frac{\pi n}{l} \sqrt{\frac{\sigma}{\rho}}$

Platí $c = \sqrt{\frac{\sigma}{\rho}}$, kde σ - normálové napětí ve struně, ρ - hustota struny

Úhlové frekvence struny lze vyjádřit také: $\omega_n = \sqrt{\frac{\sigma}{\rho}} k_\lambda = c k_\lambda$ - dispersní vztah

- vztah mezi úhl. frekvencí a úhl. vlnočtem $k_\lambda = \frac{2\pi}{\lambda_n}$

- tato rovnice platí pouze pro celá n – má diskrétní (nespojité) charakter

Stojaté vlny v tenkých tyčích

Elastické řešení

$$c = \sqrt{\frac{E}{\rho}}$$

- Podélné kmity: Vlastní kmity tyče jsou určeny stojatými harmonickými vlnami vzniklými interferencí postupných vln v tyči, šířících se oběma hlavními směry. Jejich frekvence je dána podobně jako v případě strun uspořádáním celistvých čtvrtvln podél tyče tak, aby byly zachovány uzly v místě upevnění (fixace) tyče a případných kmiten na volných koncích tyče. Dále je zřejmé, že ani úhlová frekvence vlastních kmitů a ani rychlost jejich šíření tyčí nejsou závislé na průřezu tyče.

V případě **torsních kmitů** se tvar vlnové rovnice zachovává, pouze modul pružnosti v tahu E je v této rovnici nahrazen modulem pružnosti ve smyku G , přičemž význam okrajových podmínek zůstává zachován. Největší změna tedy spočívá v rozdílné rychlosti šíření torsních kmitů. Vzhledem k tomu, že $G \approx E/[2(1+\mu)]$, je rychlost torsních vln $\sqrt{2(1+\mu)}$ - krát menší než rychlost šíření podélných vln (μ značí Poissonův poměr).

Příčné kmity: E je modul pružnosti tyče, J moment setrvačnosti příčného průřezu tyče, l její délka, m' hmotnost jednotkové délky tyče, k_λ úhlový vlnčet, $n = l/\lambda$ počet vlnových délek na délce tyče a K_n konstanta

$$\omega_n = 2\pi K_n \sqrt{\frac{EJ}{l^4 m'}}$$

Stojaté vlny v dalších objektech

Z hlediska akustiky jsou velmi důležité vlastní kmity desek a blan, které závisejí nejen na jejich rozměrech a tvarech, ale také na místech jejich upevnění. Polohy uzlů a kmiten na rozkmitané desce nebo bláně je možné určit z rozmístění drobných částic nasypaných na jejich povrch. Hrubší částice (např. písek) se usazuje v uzlových bodech nebo čarách a tvoří tzv. Chladniho obrazce. Jemnější částice (např. lykpodium) se usazují naopak v místech kmitových vrcholů (kmiten) a tvoří tzv. Savartovy obrazce.

- viz videa

Velký význam mají tzv. kulové (sferoidální) kmity, tedy kmity kulovitých těles. Mezi těmito kmity velkou úlohu hrají vlastní kmity kulových vesmírných těles, včetně Země.

$$f \approx \sqrt{\frac{Er}{m}}$$

Kmity blan

E – modul pružnosti, r – poloměr, m - hmotnost

Energie elastického vlnění

- šířící se vlna vyvolá změny energie prostředí, kterým vlna prochází

- okamžitá výchylka prostředí vyvolaná postupnou vlnou:

$$u(t, x) = A \sin \omega \left(t - \frac{x}{c} \right)$$

- omezení na část prostředí o objemu ΔV , hmotnosti Δm , hustotě ρ a výchylce prostředí z rovnovážné polohy u

$$v(t, x) = \frac{du}{dt} = A \omega \cos \omega \left(t - \frac{x}{c} \right)$$

$$E_k = \frac{1}{2} \Delta m v^2 = \frac{1}{2} \rho \Delta V A^2 \omega^2 \cos^2 \omega \left(t - \frac{x}{c} \right)$$

$$E_p = \int_0^{\Delta l} F dl = \int_0^{\Delta l} ES \frac{\Delta l}{l_0} d(\Delta l) = \frac{1}{2} ES \frac{\Delta l^2}{l_0} = \frac{1}{2} ES l_0 \left(\frac{\Delta l}{l_0} \right)^2 \frac{\Delta l}{l_0} \approx \frac{du}{dx} = -\frac{A \omega}{c} \cos \omega \left(t - \frac{x}{c} \right)$$

$$E_p = \frac{1}{2} \frac{EA^2 \omega^2 \Delta V}{c^2} \cos^2 \omega \left(t - \frac{x}{c} \right)$$

- ze srovnání vztahů pro E_k a E_p plyne, že obě části energie jsou ve fázi (zároveň dosahují maxima a minima) - to je podstatná odlišnost energie části prostředí od energie prostého kmitajícího bodu

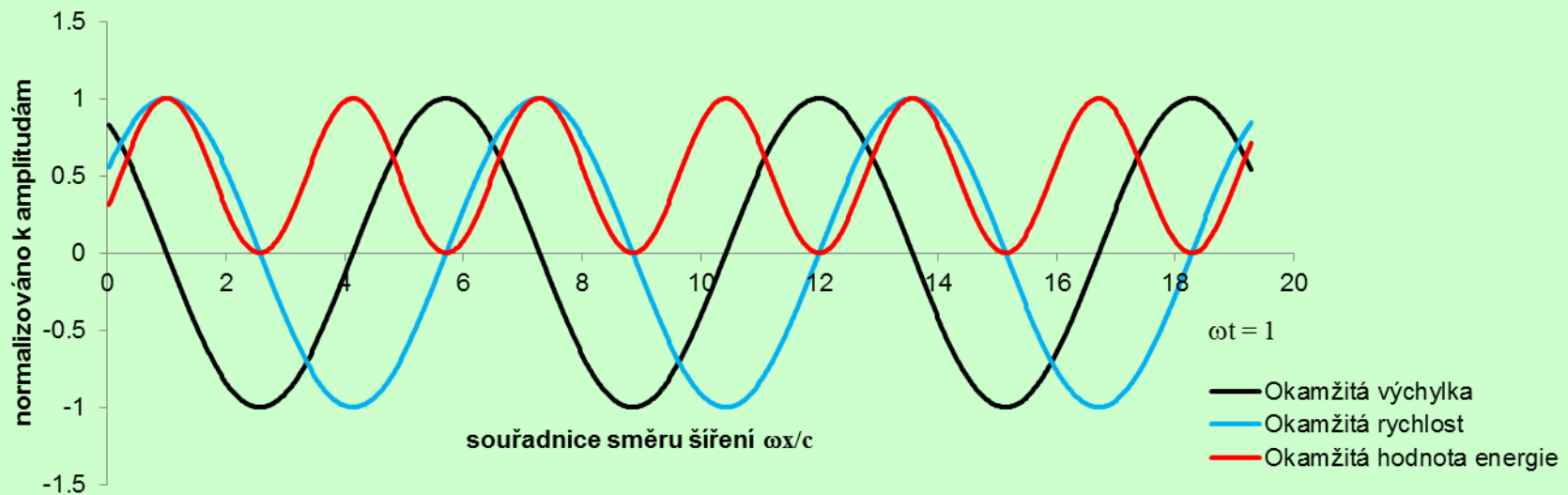
Energie elastického vlnění

- celková energie části prostředí nezůstává konstantní (na rozdíl od celkové energie kmitání samostatného hmotného bodu, ale platí:

$$E_c = E_k + E_p = \frac{1}{2} \left(\rho + \frac{E}{c^2} \right) A^2 \omega^2 \Delta V \cos^2 \omega \left(t - \frac{x}{c} \right)$$

V elastickém prostředí $c = \sqrt{\frac{E}{\rho}}$, potom: - rozepsat (vyjádřením hustoty)

$$E_c = \rho A^2 \omega^2 \Delta V \cos^2 \omega \left(t - \frac{x}{c} \right)$$

Hustota energie, tok vlnění

$$w = \frac{E_c}{\Delta V} = \rho A^2 \omega^2 \cos^2 \omega \left(t - \frac{x}{c} \right)$$

Hustota energie v elastickém prostředí

$$\bar{w} = \frac{1}{2} \rho A^2 \omega^2 \quad \text{Střední hustota energie}$$

$$P_e = \bar{w} S c = \frac{S}{2} \rho A^2 \omega^2 c \quad \text{Střední tok vlnění plochou } S \text{ (W)}$$

$$\Psi = \frac{P_e}{S} = \frac{1}{2} \rho A^2 \omega^2 c \quad \text{Hustota toku vlnění (W.m}^{-2}\text{)}$$

$$\Psi_k = \frac{P_e}{4\pi R^2}$$

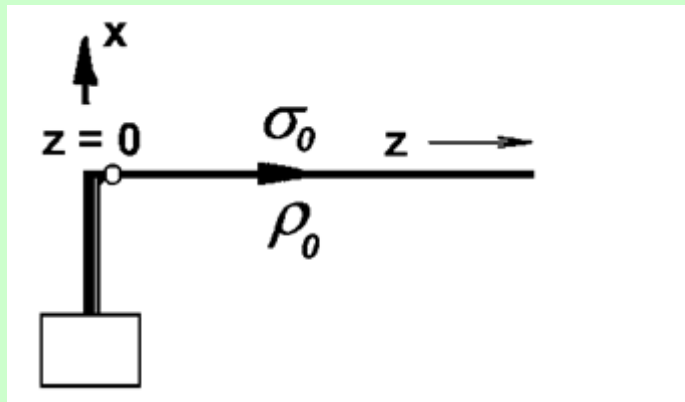
Hustota toku vlnění kulové vlny ve vzdálenosti R od jejího zdroje

Animace zdrojů: [jednoduché](#)

[další](#)

Vznik postupné vlny ve struně

$$c = \sqrt{\frac{\sigma_0}{\rho_0}}$$

c – fázová rychlost příčných vln ve struně

σ_0 – osově napětí ve struně

ρ_0 – hustota struny

- struna reprezentuje otevřený systém, ve kterém je buzena postupná vlna šířící se v kladném směru z :

$$u(t, z) = A \sin(\omega t - k_\lambda z)$$

$k_\lambda = 2\pi/\lambda = \omega/c$ - úhlový vlnčet

Zavádíme veličinu charakterizující stav konkrétní struny, konstantu nezávislou na pohybu struny. Je to kalibrační konstanta zprostředkávající vztah mezi počáteční příčnou rychlostí vlny c a brzdícím napětím σ_0 . Nazývá se akustický odpor Z .

$$Z = \frac{\sigma_0}{c} = \sigma_0 \sqrt{\frac{\rho_0}{\sigma_0}} = \sqrt{\sigma_0 \rho_0}$$

Ukončení a spojení strun

Buzená vlna je popsána rovnicí: $u_1(t, z) = A \sin(\omega t - k_{\lambda_1} z)$

V místě přechodu z prostředí o akustickém odporu Z_1 do prostředí o akustickém odporu Z_2 dochází ke vzniku odražené vlny, která se skládá s původní vlnou.

Úplná výchylka u po složení přímé a odražené vlny pro $z < 0$ je pak dána rovnicí:

$$u(t, z) = u_1(t, z) + RA \sin(\omega t + k_{\lambda_1} z),$$

$$u(t, z) = A \sin(\omega t - k_{\lambda_1} z) + RA \sin(\omega t + k_{\lambda_1} z) \quad (\text{a}), \quad \text{kde } R \text{ je koeficient odrazu}$$

$$R = \frac{Z_1 - Z_2}{Z_1 + Z_2}$$

- rovnice ukazuje, že odražená vlna je vůči dopadající vlně fázově posunutá (rozdíl ve znaménkách u členu $k_{\lambda_1} z$).

Průchod vlny rozhraním strun

Vlna obecně prochází rozhraním mezi strunami. Obecně tento fakt můžeme vyjádřit rovnicí vlny v prostředí pro $z > 0$:

$$u_2(t, z) = TA \sin(\omega t - k_{\lambda 2} z)$$

kde T je koeficient průchodu,
 A je amplituda dopadající vlny,
 $k_{\lambda 2}$ je úhlový vlnčet v prostředí pro $z > 0$

Protože výchylka vln v obou částech prostředí musí být na rozhraní spojitou funkcí, musí platit:

$$u_2(t, 0) = u(t, 0) = (1 + R)u_1(t, 0) - \text{viz (a), tj. } TA \sin \omega t = (1 + R)A \sin \omega t \Rightarrow T = 1 + R$$

- rozepsat

Průchod vlny rozhraním strun

Různé varianty spojení struny s dalším prostředím:

Název	R	T	Z_2/Z_1	Charakteristika
Pevné spojení	-1	0	∞	Nekonečný odpor Z_2 , stojaté vlnění s uzlem pro $z = 0$
Prostý přechod	0	1	1	Shoda impedancí (ne shoda prostředí)
Volný konec	1	2	0	Nulový odpor Z_2 , čistá stojatá vlna s uzlem pro $z = -\lambda/4$ a kmitnou pro $z = 0$

- pokud R je větší než -1 a menší než 1, pak vlna vzniklá superpozicí původní a odražené vlny není ani čistě stojatou a ani čistě postupnou vlnou
- takováto vlna se nazývá sinusoidální vlnou
- každá sinusoidální vlna může být reprezentována superpozicí dvou vln buď stojatých, anebo postupných s opačným směrem šíření

[Odraz vlny na rozhraní](#)